

[Per Stig Møller]

Havde jeg sagt, at jeg var imod CO₂-afgiften i Rio, men at nogle tilfældige mennesker i Folketinget havde vedtaget den, havde jeg fået et mistillidsvotum fra denne sal for at skade Danmarks sag, straks efter at jeg var kommet hjem, for jeg skal selvfølgelig som Danmarks minister i Rio fortælle, hvad Danmark har gjort, og ikke hvordan jeg personligt ser på enkeltelementer.

Jeg er da meget glad for den smukke ros for min tale. Det var også en god tale.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg har aldrig haft indtryk af, at hr. Per Stig Møller var minister på skrømt, og som den alvormand, han er, er jeg da sikker på, at hvis dette virkelig havde været et problem, var han gået af som minister.

Så står der tilbage et eller andet spørgsmål om graden af helhjertethed i indsatsen. Det kan ikke være anderledes. Men jeg vælger at tro, at den tale selvfølgelig var ægte ment, og at det er oppositionsrollen nu, som er skuespillet. Det er da også det bedste for landet, at det er sådan, det er.

Til fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg sige, at det er en mærkelig konstruktion, at den danske regerings ærligt mente bestræbelser på at få gennemført en fælles besluttet CO₂-afgift i EU på nogen måde skulle blive afsvækket af det forhold, at vi her i landet havde vedtaget en sådan – ligesom et enkelt andet land også havde gjort det og andre var på vej til samtidig. Altså det, at vi gerne ser sådan noget gennemført i fællesskab, er da ikke noget, vi mener mindre alvorligt, efter at vi i øvrigt har taget skridtet her i Danmark. Og taktikken i det – altså det er en påstand, der er fremsat her, men der er ikke noget som helst belæg for, at den faktiske beslutningsproces i EU om det på nogen måde reelt har været påvirket af, at vi har vedtaget afgiften i Danmark.

Det, der er problemet, er den almene og mere fundamentale modstand mod tankegangen og en vel tilrettelagt pression fra forskellige industriinteresser i Europa, som er lykkedes. Det er det, der er tale om, og i det spil er der ingen negative virkninger af, at vi har besluttet os i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan se, at De Konservative og Venstre gør meget ud af at sælge deres historieforklaring her i dag, og så går jeg også ud fra, at de har medbragt nogle beviser på, at Spanien og England i juni 1991 ville have stemt for en CO₂-afgift, hvis ikke det havde været for den danske afgift. Det går jeg ud fra at man har med i tasken, for det ville jo være vægtigt, hvis man kan bevise, at Spanien og England ville have stemt anderledes i så tilfælde.

Jeg kan sige, at da vi havde debatten her i Folketinget, indgik det selvfølgelig i vores diskussion, om en dansk CO₂-afgift på nogen måde kunne siges at spærre for noget fælles, og dér tilkendegav vi da selvfølgelig – flertallet bag afgiften, S, SF og Det radikale Venstre – at hvis man kunne indføre en afgift på EF-plan, hvis man kunne blive enig om den, var vi selvfølgelig villige til at træde tilbage med vores. Vores forslag var set som en forløber og ikke som noget, der på nogen måde måtte spærre. Det blev klart tilkendegivet. Det signal er jeg sikker på at den daværende regering har hørt, for det blev sagt gang på gang. Så jeg går ud fra, at den danske minister i EF ufortrødent har forhandlet videre for at få en fælles afgift, og jeg går ud fra, at det simpelt hen er noget pjat at påstå, at England og Spanien i deres stemmeafgivning var afhængige af, om vi indførte en afgift her. Det var helt andre ting, der dirigerede deres holdning. Det tror jeg at Konservative og Venstre må erkende; de kan ikke binde os den historie på ærmet.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det skal jeg så til gengæld love bliver min sidste i denne omgang.

Først til hr. Jes Lunde med hensyn til, om Spanien og England ville have stemt anderledes. Hr. Jes Lunde har åbenbart ikke forstået, at spørgsmålet ikke kom til afstemning, netop fordi vi fra dansk side var så svækkede på det tidspunkt, at vi ikke var i stand til at presse det igennem. Forslaget kom ikke til afstemning, fordi alle vores argumenter som miljøførende land faldt til jorden med et brag. Hvorfor i alverden skulle andre lande dog gå ind og stemme for noget, som vi i forvejen havde påført os